

Tweede Kamer der Staten Generaal
t.a.v. de leden van de vaste Kamercommissie VWS
Postbus 20018
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Datum 20 mei 2010
Ons kenmerk hdrh-85lgqz1
Contactpersoon J. van Wijngaarden
Telefoon (030) 6076269
E-mail j.van.wijngaarden@nmt.nl

Betreft: Bestrijden misbruik van de Wet BIG

Geachte leden van de vaste Kamercommissie voor VWS,

Hoewel verkiezingen en zomerreces zich aandienen wil de NMT u naar aanleiding van de recente sluiting van een aantal tandartspraktijken en de recente uitzending van Tros Radar van 10 mei jl. over uit de hand lopende taakdelegatie in de tandheelkundige zorg, reeds nu oproepen om aan te dringen op de volgende maatregelen. U kunt de uitzending van Tros Radar terugzien via www.trosradar.nl. Aan het slot van deze brief leest u welke maatregelen de beroepsgroep zelf neemt.

Bestrijden misbruik van de Wet BIG

De huidige Wet BIG is te ruim geformuleerd. Het is ronduit gevaarlijk dat tandheelkundige diagnoses en aanvullende behandelingen door leken gedaan kunnen worden zonder dat daar een tandarts direct (dus niet op afstand) bij betrokken is. De beroepsgroep ziet met lede ogen toe dat commerciële ondernemers de randen van de wet opzoeken en in strijd met de professionele standaard handelen. De beroepsgroep dringt aan op de volgende maatregelen:

a. een nieuwe, tweede evaluatie van de Wet BIG, met als doel om misbruik van de ruimte die de wet nu biedt tegen te gaan. In het bijzonder moet gekeken worden naar het nader specificeren en het wettelijk verankeren van de voorwaarden waaronder een voorbehouden handeling in opdracht van een tandarts (-specialist) kan worden uitgevoerd. Er zijn inmiddels veel rechterlijke uitspraken die zijn vertaalslag mogen vinden naar wet. Belangrijke aspecten zijn: de opdracht, de wijze van toezicht en/of tussenkomst, de bekwaamheid, et cetera¹.

Het voorgaande geldt primair die (be)handelingen die via taakdelegatie door een tandartsassistent worden uitgevoerd. De mondhygiënist heeft, als gevolg van taakherschikking, een functionele zelfstandigheid voor enkele voorbehouden handelingen. Het is echter inconsequent dat een tandarts die dergelijke voorbehouden handelingen verricht daarop tuchtrechtelijk kan worden aangesproken en de mondhygiënist niet. Hier is dan ook sprake van een lacune in de wetgeving.

b. aanpak disfunctionerende praktijken. De kwaliteit van de tandheelkundige zorg in Nederland is in zijn algemeenheid hoog. Dat moet zo blijven. De NMT signaleert dat in sommige tandheelkundige praktijken de kwaliteit van zorg ernstig hapert. Daar zijn we bezorgd over. Daar zitten natuurlijk ook tandheelkundige praktijken bij in eigendom van een tandarts, maar onze zorg betreft met name praktijken in eigendom van niet-tandartsen of praktijken van buitenslands gediplomeerden die onvoldoende op de hoogte zijn van Nederlandse wet- en regelgeving. De NMT is geen tegenstander van praktijken in eigendom van niet-tandartsen, mits en voorzover de kwaliteit is en blijft gewaarborgd. Juist daarom is scherp kwaliteitstoezicht van groot belang. Uit de Radar uitzending blijkt dat slechts één tandarts bij de Inspectie in dienst is voor het toezicht op ruim 6.500 tandheelkundig zorgverleners. De NMT roept op tot verruiming van die capaciteit. De NMT pleit daarom voor intensivering van het toezicht.

Wat doet de beroepsgroep zelf om misbruik van de Wet BIG tegen te gaan?

Tandartsen en tandarts-specialisten moeten en willen hun patiënten veilige zorg bieden. Wij moeten en willen bovendien het zelfbeschikkingsrecht van de patiënt respecteren. Het is uiteindelijk altijd de patiënt die beslist of en door wie hij zich laat behandelen. Op basis van dit uitgangspunt werkt de NMT aan het volgende.

a. Wie mag wat aan de stoel en wanneer? Mede op verzoek van het ministerie van VWS heeft de NMT de verantwoordelijkheid op zich genomen om in kaart te brengen welke professional in de mondzorg wat mag en onder welke voorwaarden. Het document *Helderheid in de beroepskolom* is in oktober 2009 aan veldpartijen en deskundigen ter consultatie voorgelegd. In samenwerking met een onafhankelijke commissie verwerkt de NMT momenteel de verschillende reacties tot een visiedocument, waaruit een veldnorm moet voortvloeien.

b. Patiëntenperspectief. De NMT hecht veel waarde aan de door patiënten gepercipieerde kwaliteit. Daarom doet de NMT handreikingen aan tandartsen en tandarts-specialisten over de wijze waarop zij om moeten gaan met taakdelegatie. Zo kan een praktijk portretfoto's ophangen van de medewerkers met hun naam en functie-aanduiding, kan de praktijk werken met naambadges met diezelfde informatie en moet de praktijk protocolleren hoe te handelen bij taakdelegatie. De NMT biedt praktijken de mogelijkheid om patiëntervaringen te meten via een patiëntenenquête. Deze is gebaseerd op, onder andere, de *Criteria voor goede tandheelkundige zorg vanuit patiëntenperspectief*, welke de NPCF in opdracht met de NMT heeft opgesteld.

c. Collegiale controle. De NMT ontwikkelt op dit moment op eigen initiatief, mede in overleg met het ministerie van VWS, een Monitor Mondzorg. De Monitor is een meld- en ondersteuningspunt waar (tijdelijk) disfunctionerende collega's gemeld kunnen worden. Door toepassing van verbeterstrategieën en coaching worden die collega's geholpen om weer optimaal te kunnen functioneren. Juist als beroepsvereniging kan en wil de NMT een bijdrage leveren aan het waarborgen van de patiëntveiligheid en zelfreinigend vermogen van de professie. Uiteraard geschiedt dit collegiale toezicht op basis van professionaliteit en bereidwilligheid en blijft aanvullend toezicht van staatswege geboden.

De NMT is graag bereid u te voorzien van een nadere informatie. U kunt daarvoor contact opnemen met ondergetekende en met Jeroen van Wijngaarden (06 333 08 800).

Met vriendelijke groet,

Rob L.V.M. Barnasconi
Voorzitter NMT

¹ *Overigens is de Wet BIG in 2002 geëvalueerd en is de regeling voorbehouden handelingen (artikel 35-39) van de Wet BIG in 2009 geëvalueerd. Hieruit kwam o.a. naar voren dat de bekwaamheid van niet-zelfstandig bevoegden meer aandacht verdient in beleid, toezicht en de praktijk van de zorgverlening, de wettelijke regeling van de opdrachtverlening dient verduidelijkt te worden t.a.v. de toelaatbaarheid van een voorwaardelijke opdracht; voor concretisering van de aan de opdrachtverlening te stellen eis is zelfregulering noodzakelijk*